І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV. Ч. 15. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го СІЧНЯ 1958 — П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 23, 1958 No. 15. VOL. LXV.

БЮДЖЕТОВА КОМІСІЯ ВИСЛОВИЛАСЯ ЗА АСИҐНУВАННЯ 1,200,000,000 НА РАКЕТИ

Вашинґтон. — Бюджетова комісія Палати Репрезентантів апробувала в цілості пропозицію президента Айзенгавера асиґнувати д о д а т к о в о 1,200,000,000 долярів на невідкладні праці, зв'язані із приспішенням розвитку і продукції далекосяжних ракет й інших родів відплатної зброї. Крім того, бюджетова комісія вже з власної ініціятиви вирішила запропонувати Конґресові асиґновання додаткових 40 мільйонів долярів на конструкцію і випробування ракет близького засягу, зокрема ракети Першінґа, що їх побудову започаткувало командування армії. Обидва апробовані комісією законопроєкти підуть на затвердження Палати Репрезентантів уже в четвер цього тижня. В законопроєктах передбачується теж дозвіл на асиґнування 150 мільйонів долярів, асиґнованих вже давніше, але невикористаних досі на продукцію нової зброї. Під сучасну пору командування армії прискорює працю над удосконаленням цілого ряду ракет близького засягу, що згідно з постановою секретаріяту оборони, мали бути обмежені щонайменше до 200 миль засягу, між ними таких, як Першінґ, Лякросс, Литтл Джан і Сарджент. Найбільше надій покладають військові кола на ракету Першінґ, що мала б бути успішнішою від випродукованої вже ракети Редстон. Вимогу прискорити праці в цій ділянці висловили представники департаменту оборони і командування збройних сил, секретар оборони МекЕлрой і шеф об'єднаних шефів штабів ген. Натан Твайнінґ під час переслухань, що їх відбувала комісія для справ збройних сил Палати Репрезентантів на протязі минулого тижня. Висліду тих переслухань, що проходили при закритих дверях, до публічного відома не подано, опубліковано тільки їх частину. Обидва і МекЕлрой і Твайнінґ висловили під час цих переслухань свою впевненість у перевагу З'єдинених Держав Америки й оптимізм у дальший розвиток їхньої збройної й оборонної спроможности.

Адамс закидає демократам вину за Перл Гарбор і недостачу ракет

Міннеаполіс, Міннесота. — Головний дорадник президента Айзенгавера Шерман Адамс промовляв на республіканському прийнятті, гостро атакуючи Демократичну партію та закликаючи до вибору республіканського Конґресу восени цього року. Адамс твердив, що демократи завинили японську атаку на Перл Гарбор в 1941 році, а тепер вони спричинили те, що в нас є недостача в продукції керованих ракет. Головний асистент президента Айзенгавера твердив, що демократи злою політикою спричинили те, що в Китаї запанував комунізм, в Кореї прийшло до комуністичної аґресії, якої не можна було скінчити, бо демократичний уряд не дозволяв атакувати комуністів в Китаї. — Голова Демократичного Крайового Комітету Пол. М. Ботлер заявив у Вашинґтоні, що оскарження Адамса — це „старе політичне оскарження", яке свідчить про те, що республіканці не бажають щиро двопартійности у закордонній політиці.

Генерал В. М. Крізі про небезпеку хемічної, біологічної і радіологічної війни

Ню Йорк. — Головний старшина хемічного відділу армії генерал майор Вільям М. Крізі промовляв на зборах Газового Товариства в готелі „Валдорф - Асторія" і остерігав країну проти хемічної, біологічної і радіологічної війни. Він сказав, що мусить якнайсильніше п і д к р е с л и т и той факт, що небезпека від хемічної, біологічної і радіологічної війни зовсім не є менша як небезпека від керованих ракет. Ця хемічна і біологічна зброя також можуть зломити волю народу до боротьби на думку генерала Крізі. Хемічний Корпус Армії знайшов оборонні засоби проти хемічної і біологічної війни — нові матеріяли для фільтрів в масках і бомбосховищах. Ворог може вмістити засоби до хемічної війни в малій валізці, і тому дуже важко поборювати той рід війни. На зборах було коло 400 представників фірм, які мають до діла зі згущеним газом.

Діффенбейкер пропонує Канаду на місце евентуальної „зустрічі на вершинах"

Оттава, Канада. — Канадійський прем'єр Джан Діффенбейкер відповів на першого листа Булґаніна з пропозиціями нової „зустрічі на вершинах", пропонуючи зі свого боку Канаду на місце такої евентуальної зустрічі. Канадійський прем'єр в довгому листі запевняє Булґаніна, що Канада віддала б належну увагу та „всеціло підтримала б пропозиції" Совєтського Союзу відносно такої зустрічі, „якщо були б ґарантії на добрі результати" з неї.

В АМЕРИЦІ

● **Цього року** президент Айзенгавер на урядових прийняттях частує своїх гостей в Білому Домі американським шампанським вином, яке подарували йому винарі з Каліфорнії та Ню Йорку. З Каліфорнії одержав Президент 8 сортів вина, а з Ню Йорку — 3. Восени 1857 року першу пляшку випродукуваного в Каліфорнії шампану п о д а р у в а л и президентові Джеймсові Бухананові.

● Внаслідок землетрусу в Перу згинуло 128 осіб, а в Еквадорі 20 осіб вбито, а коло 300 поранено.

● **Довжина всіх вулиць Великого Ню Йорку** становить 6,033 милі, тобто в два рази більше, як віддаль між Сан Франсіско і Ню Йорком. Нюйоркські вулиці займають 27 відсотків усієї площі міста, а коли відтягнути з цієї площі парки, цвинтарі і летовища, то займали б 35 відсотків.

● **Згідно з проєктом** нюйоркського посадника Роберта Ваґнера, відомий острів „Елліс" під Ню Йорком федеральний уряд мав би призначити під шпиталь для наркотиків. Посадник Ваґнер зголосив цю пропозицію нюйоркським сенаторам Ірвінґові М. Айвсові і Джекобові Дж. Д ж е в і т с о в і та конґресменові Вікторові Л. Анфузо.

● **Демократичний конґресмен**, спікер Палати Репрезентантів Сем Рейбурн заявив, що численні республіканські збори тільки допомагають Д е м о к р а т и ч н і й партії, бо чим більше республіканці говорять, тим гірше для них. Навіть у найдовших промовах — сказав він — „не можна виправдати того, що республіканці наробили".

● **8,765 осіб** зголосилося на конкурс, який має надати нову назву автостраді „Пен-Кен". Вислід конкурсу оголошений буде 4-го лютого. Переможець дістане аллюмінійовий моторовий човен 14 стіп завдовжки.

● **У Палаті Репрезентантів** 20-го січня склав присягу новий конґресмен, республіканець Говард В. Робісон, який зайняв становище В. Стерлінґа, що став директором Міжнародної Аґенції Атомової Енерґії.

ПРЕДСТАВНИКИ КОМАНДУВАННЯ ФЛЬОТИ В СЕНАТСЬКІЙ ПІДКОМІСІЇ ГОТОВОСТИ

Адмірал Арлі Бирк (ліворуч), шеф морських операцій, та адмірал Джан Т. Гайвуд, керівник дослідів і розвитку при командуванні фльоти, конферують з Едмундом Вейсі, радником сенатської підкомісії готовости перед переслуханням в справі ракет і штучних сателітів землі.

МекЕлрой призначив комісію для реорганізації Пентаґону

Вашинґтон. — Секретар оборони Ніл МекЕлрой призначив спеціяльну 6-членну комісію для вивчення справ і проблем, зв'язаних з реорганізацією Пентаґону, значить загального к о м а н д у в а н н я збройних й оборонних сил ЗДА. До цієї комісії покликано троє осіб з-поміж військових і трьох цивільних дорадників. Як підкреслив МекЕлрой, праця цієї комісії візьме багато часу, заки комісія і потому він зможуть подати якісь конкретні пропозиції в справі реорганізації през. Айзенгаверові і Конґресові. Про хід і розвиток праці цієї комісії мав би бути інформований постійно през. Айзенгавер, тим більше, що, як заявив Айзенгавер у своїй промові в Шикаґо, він бажав би брати особисто участь в запропонованій ним реорганізації Пентаґону. Головним спеціяльним дорадником для справ реорганізації буде Чарлз А. Куліджс, адвокат з Бостону, який працював уже в департаменті оборони. Крім нього з цивільних осіб входитимуть до комісії Нелсон А. Рокефеллер, голова президентської дорадчої комісії для справ, зв'язаних з організацією адміністрації, і Вільям Ц. Фостер, колишній заступник секретаря оборони. Військовими членами цієї комісії будуть ген. Натан Ф. Твайнінґ, голова об'єднаних шефів штабів збройних сил ЗДА і його попередники адмірал Артур В. Радфорд та ген. Омар. Н. Бредлі.

Представник робітництва за збільшення вільної від оподаткування суми

Вашинґтон. — Економіст робітничої організації Американська Федерація Праці — Конґрес Індустрійних Організацій Стенлі Ґ. Руттенберґ зізнавав на Комісії Способів і Засобів в Палаті Репрезентантів і домагався, щоб вільна від оподаткування сума від однієї особи, яка тепер виносить 600 долярів, була збільшена до 700 долярів. На думку цього економіста конче треба зменшити прибуткові податки тих осіб, які найменше заробляють, бо цим способом збільшиться купівельну силу широких мас населення, яке буде більше купувати товарів. Руттенберґ передбачає, що теперішня економічна знижка буде поважніша як економічні затримки в 1949-1950 і 1953-1954 роках. Ті втрати, які матиме державна скарбниця внаслідок зменшення прибуткових податків, від широких кіл працюючих, Руттенберґ, пропонує покрити зі скасування тих привілеїв, з яких користають корпорації.

Губернатор Ню Джерзі Майнер почав свою другу каденцію

Трентон. — У вівторок дня 21 січня відбулася тут урочиста інавґурація губернатора Роберта Б. Майнера на другу 4-річну каденцію. У промові, виголошеній після складення присяги, заявив, Майнер, що американська нація живе в добі великих вирішень, яка буде важливим періодом проби і для очолюваного ним стейту і для американської держави. Водночас із цим Майнер ствердив, що стейт Ню Джерзі хоче стати прикладом розвитку і процвітання демократії і для нації і для союзників, тим більше, що саме стейт є цією ляботаторією, в якій можуть бути випробувані, стосовані і здійснювані всі фази демократії. З'єдинені Держави Америки стоять сьогодні в обличчі тяжких змагань за вдержання своєї першости і переваги і тим більша відповідальність падає з цього погляду на кожен американський стейт. Крім того, американська нація стоїть перед тяжкими кризами такими, як зріст безробіття, проблеми оборони, виховання і цивільних прав, спадок прибутків від податків і разом з цим зріст коштів адміністрації. В інавґурації Майнера взяло участь понад 250 осіб. З огляду на популярність 49-річного Майнера і його видатну перемогу в листопадових виборах, в політичних колах вважають його найповажнішим кандидатом на уряд Президента у майбутньому.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Привітання України** з днем 22 січня надрукував білоруський торонтонський часопис „Беларускі Голас" в числі за січень 1958. У привітанні сказано: „Передаючи свої найщиріші побажання с к о р о г о здійснення змагань волелюбного Українського Народу до відновлення своєї Демократичної Держави, ми певні, що в рішальний час боротьби за визволення з неволі окупанта наших поневолених країн Білоруський Нарід стане поруч Українського".

● **Преосв. кир Йосиф Шмондюк**, филаделфійський єпископ-помічник, відправив у неділю дня 19-го січня в „Н е ш е н е л Ш р а й н" у Вашинґтоні Архиєрейську Службу Божу в українському візантійсько - слов'янському обряді. В Богослуженні взяло участь понад 1,500 осіб і 350 приступило до св. Причастя.

● **Об'єднання Українських Педагогів у Торонті** вирішило влаштувати цього року одне Рідношкільне Ш е в ч е нківське Свято, щоб дати українським дітям Торонта змогу звеличати спільно великою громадою пам'ять найбільшого генія України Тараса Шевченка. Відбудеться це свято дня 8 березня в одній із найбільших заль Торонта. Комітет для влаштування Свята очолює п. Д. Гевко — директор Рідної Школи при УНО Торонто — Захід.

● **Під патронатом Української Спілки Образотворчого Мистецтва** (УСОМ), філія в Канаді, будуть відкриті у Торонті з початком цього року курси образотворчого мистецтва для молодших і старших дітей, як теж курс рисунку, малярства, графіки, скульптури та кераміки для дорослих. Разом з цим буде відкрита також самосійна студія для заавансованих мистців і членів УСОМ. Курси і студія будуть приміщені в „Домі Просвіти" при 140 Бетирст Стріт. Організує ці курси арт. мал. Богдан Стебельський.

● **Голова Центрального Комітету СУМ, Німеччина**, б. командир УПА, Микола Філь, маґістер філософії, оборонив у грудні м. р. на Українському Вільному Університеті докторську дисертацію на тему „Подорожі по Росії і Кавказьких горах академіка Й. А. Гюльденштедта, як джерело до історії південної України".

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПРОТИ ПРОПОНОВАНОЇ СОВЄТАМИ „НЕВТРАЛЬНОЇ ЗОНИ"

Бонн, Німеччина. — Німецький канцлер д-р Конрад Аденауер висловився виразно і недвозначно проти пропонованої Москвою „невтральної зони" від Фінляндії до Італії через Німеччину. Своє становище в цій справі висловив канцлер Аденауер в особистому листі до совєтського прем'єра Булґаніна у відповідь на його листа з 10-го грудня і на другого, 44-сторінкового листа з 8-го січня, розісланих до голів урядів країн НАТО. Канцлер Аденауер відповідає по тій самій лінії, що її встановив у своїй відповіді на Булґанінові листи президент Айзенгавер. Д-р Аденауер, зокрема, рекомендує, щоб совєтський уряд, замість виписувати довжелезні пропаґандивні листи, погодився радше на нормальні дипломатичні розмови, що могли б дати конкретніші результати. Німецький канцлер відкидає при цьому ряд обвинувачень Булґаніна, зокрема, обвинувачення, що Західня Німеччина готова продукувати атомову зброю та відновляти „пруський мілітаризм". Листа канцлера Аденауера передав Булґанінові західньо-німецький представник в Москві у вівторок 21-го січня.

Три західньо-европейські держави радять над спільним узброєнням

Бон. — У вівторок 21 січня ц. р. у столиці Західньої Німеччини почалась конференція трьох міністрів військових справ — Західньої Німеччини, Франції й Італії у справах узгідненої продукції зброї й узгідненого озброєння військ даних країн, членів НАТО. Франція й Німеччина дійшли були вже в цій ділянці до деякого порозуміння в тайному договорі в минулому році. Так напр. в м. Сант Луї в Альзації створено спільний дослідний інститут з участю німецьких і французьких учених. Річ іде про те, щоб не продукувати в усіх трьох країнах тих самих родів зброї, ані теж не переводити на власну руку удосконалювання тих самих родів зброї. Коли в Західній Німеччині міністром оборони став Франц Йосиф Штравс, він об'їхав різні фабрики зброї в Італії та прийшов до висновку, що Італія має деякі технічні можливості обслуговування своїм військовим промислом також дві інші названі західньо - европейські держави. Німці зацікавлені тепер головно — за твердженням фахових коментарів — в протитанкових і протилетунських ракетах, в нових типах швидких і дуже зручних танків, в удосконалених типах військових „джіпів" і вантажних авт та в різній стрільній зброї. Західня Німеччина, Франція і Італія прийшли до висновку, що краще їм втрійку тісно співпрацювати в цій ділянці, як у ширшому колі сімох держав Західньо-европейської Унії.

Англійські соціялісти посилили атаки проти уряду

Лондон. — Однаково внутрішньо-економічна, як закордонна політика теперішнього англійського уряду Гаролда Мекміллена є предметом гострої критики збоку опозиційної соціялістичної Партії праці. Вона закидає цьому урядові, що править в Англії від 1 січня 1957 року, що за минулих несповна 13 місяців він мусів вже двічі переорганізувати себе, бо спершу виступив з нього лорд Селсбері, невдоволений із ніби надто ліберальної політики супроти Кипру, а в минулому місяці димісіонував канцлер скарбу Пітер Торнікрофт на знак протесту проти підвищення бюджетових видатків на соціяльні цілі. Партія праці не торкається сутніх причин тих димісій, тільки добачає в них доказ браку одностайности в Консервативній партії і тому її нездібности керувати державою в такі критичні часи. Англійські соціялісти рекомендують дальші соціяльні реформи і також націоналізацію всіх транспортних засобів, а в закордонній політиці гостро атакують уряд за ніби занадто велику слухняність у відношенні до Вашинґтону. Зокрема вони рішуче підтримують потребу „говорення" з большевиками, арґументуючи її принциповим арґументом, що завжди треба „переговорювати про мир", та арґументами тактики: щоб ще раз перевірити дійсні інтенції Кремля і щоб могти протидіяти пропаґанді Москви серед азійсько-африканських народів, що ось тільки Захід „не хоче навіть говорити про мир".

● **Совєтські вояки затримали на короткий час** дружину американського команданта західнього Берліну, ген. Гамлетта, яка їхала автом з двома американськими старшинами до Східнього Берліну. Авто дружини генерала видалось підозрілим, бо воно мало телефон. (Всі американські авта в Берліні мають телефонічні апарати, щоб можна було негайно порозумітись з командантурою військ ЗДА на випадок будь-якої комуністичної штучки). Совєти заявили, що намайбутнє не перепускатимуть таких авт.

В СТОЛИЦІ ВЕНЕСУЕЛІ ВИБУХЛИ ЗАВОРУШЕННЯ ПРОТИ УРЯДУ

Вашинґтон. — Тут одержано посередні повідомлення про поважні заворушення в Каракасі, столиці Венесуелі проти уряду президента Маркоса Пересе Хіменеса. В дотеперішніх заворушеннях, що почались з г е н е р а л ь н о г о страйку у вівторок 21-го січня, згинуло 20 осіб, причому понад 100 було поранених і 1,000 заарештованих. Згідно з дотеперішніми посередніми інформаціями, військо і поліція здавлюють заворушення. Заклики до страйку появились в неділю, 19-го січня, підписані „Патріотичною Радою", складеною з представників трьох головних партій країни. Під час заворушень перевертано і підпалювано трамваї і автобуси. Урядові радіовисильні безупину подають повідомлення, що в столиці „все в порядку", але тим не менше перервано телефонічні і телеграфні получення та встановлено цензуру. Невдоволення з теперішнього уряду та поважні заворушення проти нього виявляються від деякого часу, зокрема від трьох тижнів. Президентові Хіменесові закидується диктатуру.

МОСКВА ПОГРОЖУЄ КРАЇНАМ СЕРЕДНЬОГО СХОДУ ЗА АМЕРИКАНСЬКІ БАЗИ

Москва. — Совєтський уряд виступив з новою погрозою для країн Середнього Сходу, намагаючись вплинути на них, щоб вони не погодились на евентуальне встановлення на їх території американських баз для р а к е т но-атомової зброї, кажучи, що такі бази були б знищенням для них самих. Свою погрозу висловив Кремль на надзвичайній пресовій конференції, скликаній несподівано в Москві минулого вівтірка. В офіційній заяві совєтського міністерства закордонних справ, прочитаній на цій конференції пресовим секретарем того міністерства Леонідом Ільїчевим, обвинувачується З'єдинені Держави Америки, що вони плянують використати недалеку конференцію країн Баґдадського пакту на те, щоб зв'язати ці країни з оборонним Північно-Атлантійським пактом (НАТО) та „накинути" їм американські бази. Конференція країн Баґдадського пакту, до якого належать Британія, Туреччина, Ірак, Іран і Пакістан, заповіджена на 27-го січня в Анкарі, столиці Туреччини, і в ній мав би взяти участь державний секретар Джан Фостер Доллес. Америка не належить до того пакту, як такого, але вона має своїх представників в поодиноких його комісіях, зокрема, військово-оборонній, та піддержує його. В совєтській ноті дальше обвинувачується З'єдинені Держави, що вони своєю політикою і, зокрема своїми плянами відносно країн Баґдадського пакту, намагаються збільшити міжнародне напруження саме в тому часі, як, мовляв, країни світу студіюють ноти совєтського уряду з пропозиціями для відпруження. В заяві совєтського міністерства закордонних справ віддано окрему увагу Туреччині, яка на недавній конференції НАТО погодилась на встановлення на її території американських ракетних і атомових баз. У своїй пересторозі і погрозі для країн Середнього Сходу, Москва також відкликається до „релігійних почувань" мусулманських народів, мовляв, американські бази такі почування порушували б. В дипломатичних колах оцінюється цю нову совєтську погрозу і пересторогу, як наявний доказ страху Москви перед оборонно-відплатними можливостями та значенням таких баз для західнього світу та перед оточенням совєтської імперії такими базами. Вже раніше Москва пропонувала створити „невтральну зону" від Фінляндії до Італії через Скандинавські країни і Німеччину, а останньою заявою вона намагається поширити таку потрібну їй для воєнно-аґресивної підготови „невтральну зону" також і на важливі під стратегічним оглядом країни Середнього Сходу. Тим часом з добре поінформованих джерел повідомляють, що Москва сама з поспіхом розбудовує свої бази для ракетно-атомової зброї в безпосередньому віддаленні від пропонованої нею „невтральної зони" на території своїх сателітів, зокрема, в Болгарії і Альбанії. Крім згаданих погроз і пересторог, у заяві совєтського уряду поширюється також відомі інші пропаґандивні твердження про „американський колоніялізм", „воєнно-аґресивний" характер оборонних союзів західніх країн і подібне. Москва твердить, що Америка вже „вхопила за горло" деякі европейські країни і „змусила" їх погодитися на американські бази, а тепер таке саме плянує відносно країн Близького Сходу.

Норвежський король склав присягу на конституцію країни

Ослъо. — Новий король Норвеґії Олаф V., який фактично вступив на престіл вже 21 вересня минулого року, негайно після смерти свого батька, Гаакона УІІ, склав в минулий понеділок присягу в норвежському п а р л я м е н т і („стортінґ-у") на конституцію тієї країни. Для цієї цілі відбулось урочисте засідання 150-членного парляменту, але не в будинку нижчої його палати, в якому якраз переводиться ремонт, а вищої, т. зв. „лаґтінґ-у" (сенату). Норвежська конституція існує від 17 травня 1914 року. Норвежський прем'єр Оскар Торп звернув увагу, що теперішній король, як його покійний і надзвичайно популярний батько, утотожнює себе з найширшими масами народу та ділить його долю. Король Олаф має тепеер 54 роки. Норвеґія належить до НАТО і стоїть з цього приводу під постійним шантажевим натиском збоку Москви, дармащо названий соціялістичний прем'єр Норвеґії їздив до Москви з приязними відвідинами і завжди підкреслює бажання жити мирно з Совєтами.

У СВІТІ

● **Королева Єлисавета** вислала гратуляційну депешу англійському вченому подорожникові, д-рові Вівіянові Фуксові, який минулої неділі добився з своєю експедицією суходільним шляхом до Південного бігуна. Вівіян Фукс думав дістатись туди на Різдво, під кінець грудня, але снігові і провалля, що траплялися по дорозі, затримали експедицію. На Південному бігуні його привітав між іншими — новозеляндський здобувець Евересту і Південного бігуна Едлунд Гілярі, який в міжчасі вернувся до Нової Зеляндії і потім вилетів на Південний бігун, щоб зустріти Фукса. Е. Гілярі радив Фуксові стримати свою експедицію цієї зими, але Фукс не послухав його і образився. Тепер вони перепросились.

● **Коли англійський прем'єр** Мекміллен в дорозі із Сінґапуру до Нової Зеляндії зупинився уночі в Сіднеї, на летовище вийшов австралійський міністер летунства, щоб його привітати, але Мекміллен не вийшов з літака. Мекміллен попросив в австралійського міністра вибачення: він захворів у дорозі, проспав зупинку в Сіднеї і прибув з високою гарячкою до Окленду в Новій Зеляндії.

● **Парох в Нетлгемі, в Англії,** Джордж Геррінґтон, вів завзяту кампанію проти всяких спекуляційних ігор і льотерій. Одна парохіянка пожертвувала $2.80, призначивши цю лепту на купно льотерійного льосу. Парох, хоч був невдоволений, вволив волю цієї жінки. Льос виграв 50-кратну суму. Парох твердить, що злий дух мачав у цю справу пальці, але не відмовився прийняти виграних грошей на потреби церкви.

● **Три американки,** які приїхали до Китаю на відвідини до своїх синів, що відбувають довгорічні, а то й досмертні в'язничні кари, як „шпигуни", — дістали надію на їх звільнення. Китайський Червоний Хрест повідомив цих жінок, що комуністичні вожді погодились прийняти їх і розглянути ще раз справу засуджених.

● **Марія Каллас,** химерна примадонна Метрополітен Опери в Ню Йорку, яка із скандалом виїхала з Італії, зірвавши після першої дії оперну виставу в Римі, на якій присутній був м. і. італійський президент, вчинила по дорозі в Парижі нову штуку. Сівши в літак, що ним мала летіти до Ню Йорку, вона зауважила, що нема подушки для її собачки, і зупинила на годину літак, поки серед її валіз не знайдено тієї подушки.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ТУРБОТИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ

Своєю промовою на бенкеті Республіканської партії в Шикаґо, в минулий понеділок президент Д. Д. Айзенгавер фактично започаткував виборчу кампанію. Для підкреслення важливости цієї кампанії — влаштовано 44 подібні бенкети в 27-ох різних стейтах, з найвидатнішими промовцями — членами уряду, Конгресу й партійної верхівки та з членським внеском по 100 дол. за участь у бенкеті. Як однозгідно підкреслювали пресові коментатори, йшло не тільки про збірку партійних фондів, але й про піднесення духа в рядах Республіканської партії, про зіспосніють її рядів та про її активізацію. Бо все це потрібне з уваги на труднощі, перед якими в цьому році опинилась Республіканська партія.

Як відомо, З'єдинені Держави мають від останніх виборів в 1956 році ту внутрішньо-політичну аномалію в системі свого правління, що хоч президент країни вийшов, волею великої більшости виборців, з Республіканської партії і тому також члени його уряду — республіканці, проте законодатна влада опинилась в руках Демократичної партії. У Сенаті засідають тепер 49 демократів і 46 республіканців при одному необсадженому мандаті, — у Палаті Репрезентантів є 231 демократів і 199 республіканців при 5-х „пустих" місцях. У цьогорічних виборах 5 листопада відбудеться перевибір 33-ох сенаторів, з них — 20-ох теперішніх республіканських мандатів і тільки 13-х демократичних. Ситуація демократів настільки вигідніша, що з-посеред тих 13-х мандатів 5 є „не дискусійні" в південних, завжди демократичних стейтах. Таким чином тільки 8 демократичних мандатів у Сенаті „сумнівні", коли водночас 12 сенатських республіканських мандатів (з-поміж 20-х, про які рішатимуть вибори) „сумнівні". Ще гірше виглядає ситуація з перевибором мандатів до Палати Репрезентантів, де рішатиметься доля 97 республіканських мандатів поруч лиш 38-х демократичних.

Цьогорічні вибори навівають журбу на провід Республіканської партії тому, що опозиція дістала дуже сильні атути для своєї виборчої кампанії. Відомо, що на настрої широких американських виборчих мас мають вплив внутрішня і міжнародна ситуація, зміст законодавчої праці Конгресу, популярність державної керівної верхівки і т. п. чинники. Нещасливим збігом обставин — ці чинники стали тепер союзниками радше Демократичної, як Республіканської партії. Внутрішня економічна ситуація в Америці погіршилась. Вправді, як твердять фахівці, теперішня знижка це явище проминальне, але покищо вона існує. Можливо, що з пізньою весною-раннім літом вернеться стан високої промислової коньюнктури і зменшиться число безробітних — тоді відпаде цей опозиційний демократичний арґумент. Але на нинішній день, як сказано, ця точка промовляє до звичайного громадянина проти уряду, що на нього він завжди скидає генеральну вину за стан дорожнечі, за висоту податків і інші неприємні речі.

Міжнародна ситуація стоїть під знаком совєтського „спутніка", себто тимчасової технологічної переваги Совєтів у ділянці далекосяжних ракет. Це тимчасова перевага, на яку склалось багато різних причин, що їх годі гуртом ставити у вину республіканської адміністрації. Проте, знову таки, пересічний громадянин звик скидати вину за ситуацію у широкому світі на уряд. Широкі маси американського народу зрозуміли совєтське проголошення про винайдення міжконтинентальної ракети і про вистрелення в міжплянетні простори двох штучних сателітів, як виклик, і уряд відповів на нього проголошенням 74-більйонового бюджету, в якому понад 44 більйони підуть посередньо й безпосередньо на оборонні цілі. Маси зі схваленням прийняли цей бюджет. Але ж республіканський президент запропонував водночас задля зрівноваження такого велетенського бюджету перевести ощадності коштом допомоги фармерам, удогіднення для кандидатів на старечу пенсію, допомоги ветеранам, федеральної допомоги на розбудову міст із знищенням поганих житлових кварталів у великих містах, коштом будови нових шкіл, поступу електрифікації у віддалених фармерських частинах країни і т. д. Ясно, що ці ощадності потрібні з погляду здорового бюджетового плянування, потрібні з уваги на важливіші потреби загроженої совєтським імперіялізмом країни. І тому розумово кожний признає рацію Президентові, який закликає до пожертв для добра країни. А втім, коли приходиться безпосередньо складати такі пожертви коштом своїх цивілізаційних вигод і бажань — сірий громадянин у мирному часі виявляє своє невдоволення — виборчою карткою.

Оце саме є найбільші турботи Республіканської партії в році, коли рішатиметься, який партійний характер матиме 86-ий Конгрес.

Михайло Ветухів

В РІЧНИЦЮ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

Державницькі здібності народу вимірюється його політичною організованістю. В дні урочистого відзначення 40-річчя української державности можна зробити деякі підсумки, з яких випливають завдання на майбутнє.

1917-18 роки — час великих зрушень в усій Европі — Україна зустріла наявністю політичних партій, що відповідали основним політичним напрямкам тогочасного світу. Як і в більшості европейських країн, на Україні в той час найбільший вплив мали соціялістичні, демократичні елементи. Саме їх партії і стали політичною опорою відновленої Української Держави, як в її перший період — Центральної Ради, так і в кінцевий період — Директорії. Вплив політичних організацій відіграв величезну ролю в розбудові адміністрації, армії, освіти, — всіх ділянок життя держави, створеної в умовах революційної бурі.

На певному відтинку того часу при владі в Українській Державі були монархісти-гетьманці, що були організованою партією, яка знаходила також відповідність у політичних партіях монархічних країн тодішньої Европи.

Хоч Українська Незалежна Держава була повалена, українські державницькі елементи не могли бути знищені зразу. В перші роки совєтської окупації ще виявляли себе політичні елементи, які раніше до комуністичної партії не належали. Наприклад, колишні боротьбісти, а пізніше члени УКП мали організований вплив у ряді ділянок життя України. Поруч з тим, серед членів КП(б)У були такі, що в своїй діяльності виявляли тенденції унезалежнення від Москви. Відомо, що пізніше совєтська диктатура викоренила всі політичні відтінки, і лише тоді здобула змогу повного панування.

В цей же час у західніх провінціях України і серед української еміграції тривало організоване політичне життя. Політичні віяння в Европі 30-х років також знайшли ґрунт в українських колах.

Відхід совєтської окупації з України в 40-х роках дав змогу відновлення української політичної організованости. Ступінь самоврядування і політичної активности в певних провінціях України залежав від характеру диктатури німецької влади. Були спроби створити всеукраїнський уряд, що не мали успіху лише через тоталітаризм німецької окупації.

Тяглість українського політичного життя має рішальне значення для її державности. Ідея української державности живе і на Україні, і поза її межами, і лише окупація стоїть на перешкоді її практичного здійснення. Події сорока років показали, що українські організовані політичні елементи увесь час діють і при першій змозі переходять до активного будування державного життя.

При неможливості легального існування політичних партій на Україні, особливе значення мають політичні угруповання українців на еміґрації. Фактично це не є політичні партії, бо партії борються за розв'язання конкретних, практичних, проблем країни. Політичні угруповання на еміґрації, одначе, є тими ідеологічними осередками, що мають тяглість та коріння на Україні і плекають відповідну ідеологію. Українські політичні угруповання в минулому творили уряди Української Держави. Останній леґальний уряд — уряд Української Народної Республіки — був створений соціялістичними і демократичними партіями.

Відомо, що тепер на еміґрації політичні угруповання в основному поділяються на чотири групи: демократичну, соціялістичну, націоналістичну і монархістичну. Україна є частиною світу і зрозуміло, що політичний розвиток українського народу, зокрема наявність певних ідеологічних течій, відповідали й відповідають становищу в світі.

Загальну тенденцію розвитку політичного життя світу, також і життя українського народу, повинні розуміти учасники організованого українського політичного життя. Розуміння політичних співвідносин сучасного світу в тім і потреб українського народу визначить кількісне співвідношення між згаданими окремими групами.

Велику вагу має факт існування на еміґрації політичних організацій. Проти них можуть бути або елементи ворожі до української державности, або люди, що не мислять політично і державно. Завдяки політичним угрупованням українська еміґрація лишається зорганізованою. Об'єднання політично-скристалізованих організованих осередків створює справжню національну єдність. Її не створить так зване об'єднання аморфної, політично неписьменної маси. Державна будова завжди вивершується з цеглин, а не з киселю.

В річницю української державности треба пам'ятати про нашу готовість, і добре знати, що роля політичних осередків, які тепер є на еміґрації, на Україні в слушний час буде величезною.

МЕНІ ПРИСНИЛАСЬ...

Мені приснилась шафа жовта
В старенькім домі, де я ріс,
Далека й рідна, як любов та,
Що я крізь цілий світ проніс.

Я безпомильно пам'ятаю
Її рисунку всі жилки
І на дверях наліво з краю
Два поліровані сучки.

Один з них схожий був на птицю
І здавна випасти хотів,
Проте державсь: певне міцно
Його сусідній заразив.

На діда схожий був сусідній:
І ніс, і вуси, й борода
Були для мене очевидні,
Що й сперечатися шкода.

А з шафи — пахощі кориці,
Цитрини, кави, давнини,
Цейлонські, яфські таємниці
Незвіданої глибини.

І все було — одно: варення,
Дитячі сни і самовар,
І я в фотелі староденний
І порваний Ґустав Емар.

І за вікном ті дві тополі,
Що Антонович*) посадив,
І саморобні дві пістолі,
Що друг Яснко мій поробив.

І грізна матері погроза,
Ласкавим зраджена лицем...
Це все була звичайна проза,
Дорожча від усіх поем.

М. РИЛЬСЬКИЙ

*) Проф. Володимир Антонович, відомий історик й археолог, приятель батька М. Рильського Тадея.

Роман Смаль-Стоцький

СПІВТВОРЦІ „СПУТНІКА"

Совєтські „спутніки" стали символом здобування людиною просторів всесвіту і викликали широкий відгомін, навіть тривогу в американській публічній опінії. Успіх совєтської науки було б зайво і нерозумно поменшувати. Це треба одверто ствердити і призадуматись над тим, які чинники й сили склалися на той успіх. І саме в оцінці цього успіху та в аналізі тих чинників, які його створили, американська преса і радіові коментатори виявили свою велику незорієнтованість у совєтських справах. Тому треба нам усім допомогти нашим американським співгромадянам об'єктивно розібратися у тій справі, чиєю заслугою є совєтські „спутніки", і кому належить честь за цей великий осяг.

Хочу познайомити нашу громаду з деякими точками, що їх прийшлось мені вияснювати моїм колегам в тій дискусії, яка йде в Америці вже кілька місяців.

Поперше: професіональні американські русофіли та всякої шерсти „попутники" перекладають з тієї нагоди в пресі чисті набоженства до „рашян джініюс". Проте, безсторонність вимагає ствердити, що москалі і їх „Раша" є тільки одною з 15-ти національних республік Совєтського Союзу, і що до того успіху причинились також і науковці не-російських націй. Роберт Валее у „Лайфі" з 29 грудня м. р. в своїй статті „Ол Рушін Саєнсіс" несвідомий того, що поміж тими трьома науковцями з півтузеня світових піонерів фізики, що він їх називає, як Капиця, Ландау і Абрам Йоффе, немає ні одного чистого москаля; що астроном В. Амбартсуньян — теж не-москаль, а вірменин. Батьком „джетів", що його тепер часто цитують, є Ціолковський. В рядах совєтських науковців є теж багато визначних москалів, але приписувати весь успіх тільки „рашян джініюссові" несправедливо.

У зв'язку з цим треба глянути на сорок років історії Сходу і запитати, яка міжнародна потуга найбільше причинилася до того, що Україні й іншим не-російським націям відмовлено права самовизначення під час революції в Російській імперії? Хто віддав ті народи і їх науковців для використання Москві? Хто співвідповідальний за те, що по другій світовій війні стільки европейських народів і їх наука знову віддано для використання Москві? Треба американцям прочитати ноту підсекретаря Чейнбріджа Колбі проти прийняття УНР до Ліги Націй у Женеві в 1920 році, щоб зрозуміти, хто віддав у панщину Москви науку не-російських націй. Треба їм пригадати, що по другій світовій війні Америка мала монополію атомової бомби, але відмовилася вжити цю потугу для натиску проти Москви, щоб вона пошанувала Атлантійську Хартію щодо всіх поневолених нею націй.

Отож, честь — кому честь! Що Капиця, Ландав, Йоффе та Амбартсуньян не працюють для вільного світу і своїх націй, а працюють для совєтсько-московського імперіялізму, — це заслуга в немалій мірі тих американців, які в основу закордонної політики поставили концепцію „єдиної неділимої Раша"!

Подруге: не розуміють американці, що успіх „спутніка" є в першу чергу успіхом не науки, а сучасного комуністичного абсолютизму, і що той успіх є продовженням старих традицій московського царату. Їх суть є повна погорда до цінности людського життя й гідности людини для московського абсолютизму! Стотисячі загинули в драговинні та болотах, але цар Петро І таки свою столицю Петербург збудував! При будуванні Петербурзько-Московської залізниці, що з наказу царя пішла прямою лінією, згинули тисячі кріпаків. Комуністичний московський абсолютизм пожертвував сотки тисяч політичних в'язнів, щоб збудувати свою промисловість, канали, залізниці, — для слави московського абсолютизму. І по 40-ка роках цієї поневірки людей, цього знущання над селянством, що його голодом вим0рено для колективізації, — нарешті осягнено вершок слави — „спутнік", корону для московського „Третього Риму".

А його ціна? Совєтський Союз має тепер коло 200 мільйонів населення, — а повинен би мати, згідно з процентом приросту населення до 1914 року — понад 300! Якщо навіть 30 мільйонів були втратами обох воєн, то ще 70 мільйонів є ціною „спутніка". Комуністичний абсолютизм знизив життьовий рівень мас до мінімуму; безнастанним грабуванням тих мас, їх голодом і холодом він збудував ту економічну базу, на якій упривілейовані специ звили „спутніком" новий вінець слави московському абсолютизмові.

Чи не наказує сумління вільного світу та вільної Америки згадати ті жертви населення совєтської тюрми народів при оцінці „спутніка"? Чи дійсно тільки доля собачки в спутніку зворушує американців? На небі „спутнік", а на землі нужда, пияцтво, холод, воші, блощиці, концтабори і МВД та „анарабл сер" Хрущов... Це тло хай американські журналісти і професори у своїх виступах на славу „Раша" мають на увазі — і чести — кому честь, московські комуністичні терористи витероризували тепер від нещасних совєтських науковців „спутніка" для терору над цілою плянетою — в першу чергу над Америкою.

Третя справа — американські журналісти мовби води в рот набрали і ні словечком не згадують про успіхи совєтського економічно-наукового шпіонажу в Америці і їх значення для наукових успіхів червоної Москви. Згадаймо всіх тих зрадників Америки, що або „ідейно", або за доляри повіддавали Москві висліди довголітніх дослідів, включно з атомовою бомбою. Заслуга цих американських геростратів для „спутніка" не абияка! „Честь" — кому „честь"! І честь і заслу-

(Закінчення на стор. 3-ій)

РЕВОЛЬТА В КАМЕРУНІ

Париж. — Коли пересічний француз, що навіть не знає, де знаходиться цей закуток Чорної Африки, читає цей заголовок, він або знизує плечима, або гірко спльовує, думаючи: „Ще видатки й ще висилка наших синів та братів". Але револьта в Камеруні не коштуватиме Франції дорого, бо це перша країна, яка входить у важку пробу з власним урядом і буде боротися з револьтою сама, власними силами, якщо не рахувати дві додаткові французькі сотні піхоти, які вистачально змінять наявний ґарнізон, що складається з 1,500 вояків.

Камерун — територія Чорної Африки (так називають французи свої африканські володіння, які не належать ні до Північної Африки, ні до Сагари), що простором дорівнює двом третинам Франції, має всього три мільйони населення і складається з десятка племен різної мови, релігії й етнічного походження.

Камерун —

Револьту почав відомий діяч Рубен Ум Нйобе. Уроженець племени Басса, вихований у місійній школі, він — християнин. Але, вийшовши з місійної школи, захопився марксизмом і хоч не став комуністом, все ж вважає, що тільки пролетарська революція може визволити колоніяльні народи. — Це ще один доказ, що Захід спізнюється майже скрізь у знайденні спільного шляху з колись колоніяльними народами, які прокидаються до політичного й прагнуть державного життя. Коли нема „світла з Заходу", то приносять його таємні місіонери зі сходу, які багато у[...]ри присвячують підготові революційної пожежі в Африці.

Ум Нйобе має 40 років. У 1948 році він заклав Об'єднання Населення Камеруну, послуговуючись не марксистськими, а націоналістичними гаслами. Дуже скоро в рядах цієї організації опинилося все, що думало про самостійність країни, — всі націоналісти. Були тут і інтелектуали, і середня верства, і новонароджений пролетаріят таких промислових осередків, як Дуаля.

Але Ум Нйобе, виявляючи глибокий патріотизм і палкий темперамент революціонера, не виявив політичного чуття, а у визвольній боротьбі політичне чуття потрібне не менше від революційности. Ум Нйобе не врахував, що Камерун — не французька колонія, а що Франція лише тримає міжнародний „опікунчий мандат" над цією територією. Це значить все, що дістеся тут леґальним шляхом, має за собою підтримку всього світу (крім Москви), і у відкритих виступах проти того леґального треба мати на увазі, що союзників не знайдеш.

Не врахувавши цього важливого моменту, Ум Нйобе робить велику помилку: він виступає з союзу національних партій, які йдуть леґальним шляхом, і, маючи по своєму боці лише комуністів та невелике число особистих прихильників, починає в 1955 р. організувати криваві сутички з французькою владою — починає робити революцію, яка не має виглядів на успіх.

При цьому він все ж залишається символом безкомпромісового націоналізму. Але тут він робить другу помилку, не враховуючи, що й Франція робить важливий крок: в рамах міжнародного договору Франція відкриває перед Камеруном еволюційний шлях до самостійности і проголошує перші вибори. Ум Нйобе закликає бойкотувати вибори і вбиває трьох кандидатів в окрузі Санаґа, де він перебуває в підпіллі. Але все ж до виборчих урн іде 55 відсотків виборців, що для Африки означає стільки, як 80 відс. в европейських чи американських країнах. Після виборів членство колишнього Об'єднання Населення Камеруну, виступає проти Ум Нйобе.

З виборів вийшов перший уряд Камеруну, який ще не має повних прав, не має власної монети, власної закордонної політики та армії, але веде вже всі ресорти автономно. Опозиція складається з націоналістів, які послуговуються не менш безкомпромісовими гаслами, як сам Ум Нйобе, але які не бачать сенсу вести війну проти Франції і ОН, коли самостійність прийде без війни.

Ум Нйобе спирається на племені Басса, проти якого легко поставити інші племена. Але найважливіше, що проти 700 партизанів Ум Нйобе, які палять і вбивають під прапором чорного краба на золотому тлі, виступає сьогодні леґальний уряд Камеруну, що має за собою 55% населення, яке висловило свою волю у виборах, і ще якийсь відсоток населення, яке до виборчих урн не пішло, воліючи збирати в той час банани.

Прем'єр М'Біда рішив утримати дану йому голосами населення владу. Коли він не має своєї армії, то має політичну опінію. Це вперше в історії французького колоніяльного володіння повстанці мають проти себе місцевих націоналістів. Якби так була розіграна справа в Індо-Китаї чи в Альжирі, все виглядало б інакше. Так розігрувала Велика Британія Маляю, творячи там націоналістів, коли їх ще не було, так розігрувала вона населення території, що зветься тепер державою Ґгана, так розігрувала Судан і багато інших територій.

Поза висланими двома сотнями піхоти, Франція не матиме в Камеруні великих клопотів. Секрет бо в тому, що вже три роки як застосовано для всієї Чорної Африки закон, що його французький парлямент не хотів ухвалити ще в 1957 р. для Альжиру, хоч ступінь національної свідомости альжирців і революційне кипіння на цій території не мають ніякого порівняння з ступнем свідомости населення Камеруну, не кажучи вже про здібності двох територій до революційної війни.

Чому так спізнилась Франція в Альжирі? Легше на це питання відповісти, коли поставити питання інакше: чому так поспішилася Франція у Чорній Африці? — Поспішила там за прикладом Англії, вважаючи, що Альжир, завдяки присутності там мільйона французів, став зовсім французькою землею.

О. Д-вич

В Італії розкололись монархісти

Рим. — Серед італійських монархістів настав розкол, небезпечний для цього руху особливо з уваги на цьогорічні вибори тієї країни. В останніх виборах у 1953 році італійські монархісти зібрали на свою листу 1,850,000 голосів і завдяки цьому здобули 39 послів до парляменту. Розкол прийшов не внаслідку принципових ідеологічних розбіжностей, а внаслідку незгоди між двома найчільнішими постатями того руху, корабельним багатієм Ахілле Лавро та Альфредо Ковеллі. Перший із них зрікся парляментарного мандату, щоб стати посадником в його рідному Неаполі, а останній став фактично керівником парляментарної фракції.

А. Драган

З ПОЖОВКЛИХ ЛИСТКІВ

(2)

Очевидно, що другою найбільшою вісткою в річнику „Свободи" з 1918-го року є Листопадовий Зрив в Західній Україні. Перша конкретна вістка про це, датована в Амстердамі 4-го листопада і подана за „варшавськими часописами", отже й у „варшавському насвітленні", появилася в „Свободі" 7-го листопада, під великим нагол0вком: УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКА ЗАЙНЯЛИ ЛЬВІВ І ПЕРЕМИШЛЬ. АДМІНІСТРАЦІЯ СХІДНЬОЇ ГАЛИЧИНИ В РУКАХ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РАДИ. У повідомленні, поданому також на всю ширину газети, сказано:

„Варшавські часописи доносять, що між польськими і галицько-українськими військами прийшло до ворожнечі. Ці останні, маючи поміч від австрійських і німецьких полків, зайняли дня 1-го листопада Львів, столицю Галичини. Перемишль також в українських руках. Австрійська армія, під командою генерала Гавза, в рядах якої находиться також архикнязь Вільгельм, посувається в напрямі Рави Руської і Замостя. Телеграма зі Львова, яка надійшла дорогою через Відень, доносить, що збройні українські сили обсадили львівські державні будинки, взяли в посідання залізниці, телеграфи і телефони та роззброїли вояків інших національностей. Українська Народна Рада, як це доносить далі телеграма, перейняла в свої руки адміністрацію Східньої Галичини. Телеграми з минулого тижня доносили, що генерал Скоропадський, гетьман України, зібрав велику силу українських і німецько-австрійських військ на границі Холмщини з тим наміром, щоб обсадити Холмщину, як тільки австро-німецькі війська опорожнять російську Польщу".

В тому самому числі „Свободи" подана також вістка про виїзд української делеґації до З'єдинених Держав. У повідомленні, датованому в Амстердамі 4-го листопада, сказано:

„Українська Делеґація виїхала цього тижня до З'єдинених Держав, як це доносить телеграма з Києва до берлінської газети „Фосіше Цайтунг". Ціллю делеґації є представити американській публіці національне і міжнародне становище України та вияснити всякі суперечності. На чолі делеґації стоїть Іван Коростовець, бувший російський посол у Пекіні. В склад делеґації входять: Дмитро Антонович, бувший міністер маринарки, і Гасенко, бувший мировий делеґат на мировій конференції в Берестю Литовськім та бувший посол України у Швайцарії".

Становище американських українців до історичних листопадових подій в Галичині з'ясоване в редакційній статті „Свободи" з 7-го листопада п. з. „ПО 577 ЛІТАХ НЕВОЛІ", де подана й вістка про переворот. У статті м. і. сказано:

„Телеграма з Амстердаму, в Голляндії, під датою 4-го ц. м. принесла вістку, що українські війська побили у Східній Галичині війська польські і зайняли залізниці, телеграфи і телефони в цілім нашім краю. Опісля Українська Народна Рада у Львові проголосила, що переймає управу цілою Східньою Галичиною...

577 років була Галичина в польській шляхетській тяжкій неволі. Скільки наш нарід в Галичині натерпівся, скільки перейшов горя і боротьби, яку руїну перебув, а все тяжко було добитись волі...

Тепер управа Галичини в руках Української Народної Ради у Львові. Її ціллю є передусім боронити край, дбати про злуку з Галичиною північної Буковини та угорської України, а опісля злучити ці землі з Українською Республікою та пильнувати, аби міжнародна мирова конференція затвердила злуку українських земель в одну Українську Народну Республіку...

Однак, крім цих важних і пильних заходів, львівська Українська Народна Рада мусить готовитись також до внутрішнього перестрою краю. Як звісно, ціла управа краю була чужа, польська; шкільництво було майже скрізь польське, а найважніше це те, що половина землі українського народу в Галичині і всі ліси були в руках польської шляхти... Отже, коли львівська Українська Народна Рада скличе установчі збори для Галичини для постанов у внутрішніх справах краю, то головною річчю їх буде — віддати народові землю, від віків загарбану польською шляхтою...

Вітаємо свободу нашого старого краю і бажаємо всьому українському народові Галичини якнайскоріше серед миру забезпечити для свого краю повну свободу та злучити його, разом з нашими буковинськими і угорськими землями, з київською УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ".

Калейдоскоп подій

Ми віддали окрему увагу повідомленням „Свободи" про дві найважливіші для українського народу події в 1918-му році: проголошення незалежности Української Народної Республіки в Києві 22-го січня і встановлення української державної влади у Львові та в Західній Україні 1-го листопада, цитуючи при цьому і становище „Свободи" до тих подій.

Далі подаємо загальну хроніку всіх найважливіших українських і міжнародних подій з того часу так, як вони були передавані в „Свободі", зосереджуючи увагу на двох головних в нашій історії того року місяцях: січні і листопаді. Щоб не ускладнювати реєстру, подаватимемо дати самих віст0к і дати їх проголошення у „Свободі". При вістках зазначатимемо також назви місцевостей, з яких ці вістки передавано, бо це дуже часто характеризує саму вістку і її тенденцію. Часом траплялися й такі вістки, що не були згідні з фактичним станом. Проте, ми будемо їх реєструвати, бо в цій хроніці йде нам не про ствердження історичних фактів, які тепер уже відомі, як радше про те, щоб сьогодні відтворити ту велику добу нашої історії так, як її переживав наш нарід, зокрема американські українці.

„Свобода, 3-го січня

Лондон, 2 січня. Большевики зривають мирові переговори в Берестю Литовськім, домагаючись відкликання німецьких військ з Польщі, Литви та інших зайнятих ними територій російської імперії. Українці зажадали, щоби Україна була заступлена урядово і офіціяльно своєю державною репрезентацією.

Петроград, 2 січня. Українське правительство вислало большевикам ультимат, домагаючись відкликання большевицьких військ з території України впродовж 24 годин.

Стокгольм, 1 січня. Українські і козацькі війська у великій битві на південно-західнім фронті побили большевиків, взявши полонених і здобувши зброю. На вулицях Одеси знову прийшло до боїв між українцями і большевиками.

I. Світ

40 РОКІВ ТОМУ НА ЗЕЛЕНІЙ УКРАЇНІ

(2)

Тим часом одержано 1-ий Універсал Центральної Ради з 23 червня 1917 р.. Текст цього універсалу, відчитаний на зборах громади та організацій Далекого Сходу, викликав велике піднесення духу.

Після закінчення 1-го з'їзду в Микольську вістки про нього розійшлися по всьому Сибіру. В різних містах постали українські часописи, які інформували читачів про рішення окремих організацій, а комітет з'їзду видав брошуру з всіма його постановами та документами: Часопис „Українська справа на Амурі" друкував звіти про крайовий з'їзд вчителів-українців та пляни організації шкільництва, що його потім почали переводити в життя. В той самий час у Микольську виходив циклодруком український тижневик, який подавав багато фактичного матеріялу для організації культурно-освітньої праці по селах. На жаль, не вдалося зберегти ані одного примірника цього важливого в житті Приморщини часопису.

Серед відгуків про з'їзд характеристичним є лист Кольцовської громади, яка згуртувала селян Красноярської области. На зборах цієї громади було 213 селян, які ухвалили таку резолюцію: „Ми всі, члени Кольцовської громади, прохаємо, щоб школи у нас були на українській мові, якою наш письменник Т. Г. Шевченко писав, якою ми говоримо, бо — це наша рідна мова".

Період від 1-го З'їзду і до часу скликання 2-го з'їзду в Хабаровську проходив у дуже жвавій організаційній праці в місцевих громадах та осередках, про що багато писалося в щоденній пресі того часу, зокрема, в „Харбінськім Вєстнікe".

У більших скупченнях українців переводиться організація національних шкіл, бібліотек та ведеться інша культурно-освітня праця, а в Харбіні постає Братство св. Покрови, яке створює першу українську парафію, що пізніше мала свій прекрасний храм. (Цю парафію зліквідували большевики восени 1945 року).

16-го липня 1917 р. в Харбіні відбуваються збори, на яких обирається Окружну Манджурську Раду, що потім перебрала на себе керування всіма українськими організаціями в зоні Китайсько-Східньої залізниці.

„Харбінський Вєстнік" друкує лист-звернення за підписом Грицька Живага про потребу створення 1-го українського полку в Харбіні, з вояків, які належали до складу охорони залізниці. Цю справу пізніше зреалізовано, і перший батальйон цього полку відіслано з Манджурії в Україну на чолі з пор. Ф. Твардовським, який наступного року вернувся до Манджурії вже як консул нашої незалежної держави.

На чолі Манджурської Ради стає д-р І. Мозолевський, головний військовий лікар при штабі охоронних військ.

На Амурщині відбувається з'їзд селян-українців і створюється центральне правління на чолі з Ситницьким та Кушнаренком. Цей з'їзд відбувся на Зелені Свята і його учасники взяли участь у великій маніфестації-поході на честь Т. Шевченка вулицями міста Благовіщенська.

Здобуття большевиками влади в Петербурзі і на всій території б. російської імперії, за виїмком України та Кавказу, поставило українців Далекого Сходу та Сибіру у тяжку ситуацію. Але твердість українців піддержувалася вістками з Києва. Зокрема, третій універсал дав стільки сил, що 6-го грудня у Владивостоку відбулося віче, на якому численно присутні українці ухвалили постанову про те, що вони цілком піддержують Центральну Раду, яка кладе підвалини будови української державности. Віче прийняло також кілька рішень в справі участи в Українських Установчих Зборах, що їх мали тоді скликати в Києві, у справі творення українського національного війська на Далекому Сході та організації широкої сітки „Просвіт".

В одному з цих важливих рішень сказано: „Вважаючи, що більшість населення Приборщини є українці і що вони повинні йти поруч з усіма українцями в справах культурних і соціяльно-політичних, віче признає потрібним мати своїх заступників в Українських Установчих Зборах од Зеленого Клину".

Далекий Схід мав у цей час вже кілька часописів: „Українець на Зеленім Клині" — у Владивостоці, „Хвилі України" — в Хабаровську (потім змінив свою назву на „Ранок"), „Українська Справа на Амурі" — в Благовіщенську, „Вісти Українського Клюбу" — в Харбіні, а від 5 листопада з'являється тижневик „Засів". З усіх цих часописів „Українець на Зеленому Клині" був найліпше редагований (ред. Д. Боровик) і містив багато політичних статтей, відгуків та нотаток з Українського життя, які -сия начали напрям нашої політики. Ідеї його редактора оцінила молодша українська генерація і, після переходу на еміґрацію, зберегла їх.

(Закінчення буде)

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Рачестер, Н. Й.

Приготування до відзначення Сороклітнього Ювілею Незалежности України.

Під патронатом місцевого Відділу УККА створено в нас Діловий Ювілейний Комітет і розпочато приготування до святочногонаго відзначення Великих Ювілейних Роковин 22 Січня. У Діловому Комітеті заступлені такі місцеві установи й організації:

Відділи УККА, ОбВУА, ООЧСУ, СУМА, СУА ч. 47, У. З. Хрест, ДОБРУС, ОДВУ, МУН, ОДУМ, Парохія Всіх Святих, Парохія св. Покрови. Станиці: Братства І. УД УНА, УПА, ПЛАСТ. Товариства: Запорозька Січ, ім. Драгоманова, УНДім, Сприяння УНРаді, ім. св. Юрія Переможця, Самопоміч, ім. Т. Шевченка, Братства: св. Йосафата і св. Миколая та УНХор, Громадський Комітет для Допомоги НТШ, УАКлюб, УАСТ і Філія ЗУАДК.

До Ювілейного Почесного Комітету запрошено визначних американських і наших громадян. Рішено відзначити ці Роковини величавою Святочною Академією, яка відбудеться у просторій залі Чембер оф Комерс при 55 Ст. Пол Стріт (субота, 25-го січня 1958, год. 7, вечора) при співучасті об'єднаних хорів (УНХор, СУМА і ОДВУ), солістів, ансамблю бандуристів, балетного гуртка і інших, та видати відповідний заклик до нашого громадянства взяти численну участь в Академії. Крім визначніших американців, запрошується на Академію і представників інших національностей. Робиться заходи для використання у Ювілейні Дні радіопередачі, англомовної преси та проголошення посадником міста Українського Дня і вивішенням нашого прапора на міській ратуші. Перед Академією „розпродуватиметься пропам'ятні нагрудні відзнаки.

Сподіваємося, що наше громадянство міста Рачестеру зрозуміє як слід вагу і значення цих ювілейних святкувань та візьме якнайбільше численну участь в Академії. Ідеться бо про засвідчення перед чужинцями, що ми вміємо у той День забути про наші дрібні непорозуміння, забути про штучні кордони і в слушний момент стати одністю, зцементованою українською спільнотою.

Станиця Братства б. Вояків І. Української Дивізії УНА.

Недавно створена в Рачестері Станиця проявляє живу активність у нашому громадському житті. У співпраці з місцевим Відділом ОбВУА скоординовано переведення збірки на українських інвалідів, до спілки з ОбВУА, СУА ч. 6. і 47. і УЗХрестом улаштовується традиційні колись у краю вечорниці „Червоної Калини" (УНДім, субота, 1-го лютого; год. 8. веч., побажаний вечірній стрій, добірна програма) та заплановано на лютий висвітлення дуже інтересного фотомонтажу: „Шляхами І. УД УНА". Станиця тісно співпрацює з Від. УККА та іншими організаціями.

Віримо, що дотеперішні прояви праці б. вояків наймолодшої української військової формації не будуть лише виявом початкового захоплення, але що молодечий запал й охота позначуватимуть їх працю і надалі.

Омо

СПІВТВОРЦІ „СПУТНІКА"

(Закінчення зі стор. 2)

га за „спутніка" тим короткозорим американським військовикам, що Пінемюнде віддали совєтам, центральну лябораторію для керованих стрілен Гітлера, і Яхимів, копальню урану в Чехословаччині.

Четверта точка, що її американські коментатори не хочуть брати під увагу, це є вклад самих же американців в будову совєтської економічної потуги, що без неї „спутнік" був би неможливий. Сумною правдою є, що „арсенал світової революції" і економічний потенціял московського імперіялізму проти вільного світу і проти Америки розбудували у великій мірі самі американці. Вони допомогли Сталінові здійснювати першу п'ятирічку! Американські спеціялісти сталі запроєктували і збудували йому сталеварні, цю основу новітнього промислу. Дорадником для будови залізниць був славний Ралф Чуд, Мек Доналд Інжінірінґ Компані, Шикаґо, за 110 мільйонів збудувала цілу низку фабрик в 1929 році, в цім році Форд за 30 мільйонів долярів збудував Сталінові фабрику автомобілів у Нижнім Новгороді (тепер Горький). Американці заплянували і збудували Дніпрельстан, американці були дорадниками в сільському господарстві з славним Томасом Кемпбелем на чолі. В 1930-их роках 44 американських фірми були під контрактами Сталіна, протягом одного року продала йому Америка машин на 114 мільйонів долярів, понад 2,000 американських спеців-дорадників вчили комуністів усього американського нов-гав!

Отож, честь — кому честь! Справедливість вимагає відзначити вирішальний вплив Америки в здійсненні совєтського „спутніка" і об'єктивно визначити американців співтворцями його. Що американці посіяли, — тепер жнуть. Життя має свою логіку.

Та вернімось до коріння. Незрозуміння Америкою національної проблеми не-російських народів колишньої Російської імперії, тих народів, що були і є її природними союзниками, повне незрозуміння динаміки новітнього московського імперіялізму, що комунізмом хоче зірвати світ, у першу чергу саму Америку, довголітнє потурання московському імперіялізмові й колоніялізмові — довели вільний світ і Америку до „спутніка". А та ракета летить не тільки вгору, вона вміє летіти і вдаль до американського суходолу... Я запевняю, що Москва ним більше зацікавлена, як здобуттям Місяця.

Український Літературно-Мистецький Клюб

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю дня 24-го січня ц. р., у приміщенні Клюбу відбудеться обговорення виставки мистецьких праць Людмили Морозової та Сергія Литвиненка. В обговоренні беруть участь: проф. В. Січинський, артисти - малярі А. Малюца, Л. Кузьма й бажаючі гості. Початок о год. 8-ій вечора.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ANNUAL MEETING

of the Ukrainian-American Club of Rochester, New York will be held Sunday, January 26, 1958 at 2:30 P.M. at the Club, 292 Hudson Ave. Members please attend at the designated hour.

John Andrews
Recording Secretary

РІЧНІ ЗБОРИ

Укр. Амер. Клюб в Рочестер повідомляє, що річні збори відбудуться в суботу 26. січня 1958 о год. 2-ій по пол. в домівці при 292 Гадсон Авеню. Проситься членів прибути на означену годину.

І. Андрус, рек. секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. — Т-во Дарахівщина, Відд. 275, повідомляє своїх членів, що на Річних зборах 11-го січня, до управи на 1958 рік ввійшли такі члени: І. Сосульський, предс., В. Юрків, фін. секр., П. Палка, касир, Іл. Щупляк, рек. секр., М. Голубко і М. Іванчук, контрольори. Збори будуть відбуватися у другу суботу в місяці, в год. 7-ій ввечір, в церковній залі, так, як раньше. — Управа.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Річні Загальні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 349, відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в залі Ветеранів при вул. Вашингтона. Порядок: Відкриття, привітання присутніх і подання порядку денного зборів, відчитання протоколу з попередніх Річних Загальних Зборів, фінансовий звіт і звіт Контрольної Комісії, проголошення ухвал річних ділових зборів, кореспонденція, вибір предсідника зборів і секретаря, звіт уступаючої управи і ухвалення абсолюторії, вибір нової управи, вибір делегата на Конвенцію УНСоюзу, пляни праці, внески і запити. Перед зборами приймається вплати членських вкладок. Присутність всіх членів обов'язкова. — Управа.

ЛІМІНГТОН, ОНТ. — Річні Збори Відд. 504 ім. Е. Коновальця відбудуться в неділю 2 лютого 1958, о год. 3-ій по пол., в залі Укр. Нац. Федерації, Пойнт Пілі, Лімінгтон, Онт., Канада.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Бр. св. Василія, Відд. 168, повідомляє членів, що збори 2-го лютого не відбудуться, — а відбудуться дня 9-го лютого 1958 р. о годині 3-ій по пол., в У. Н. Домі. Буде вибір делегата і його заступника на Конвенцію УНСоюзу. — Гр. Геба, предс., Ст. Космина, касир, Гр. Бабин, секр.

ГРЕЙТ МЕДОВС, Н. ДЖ. — Тов. „Любов", Відд. 143 повідомляє своїх членів, що **Річні Збори** відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 2-ій по пол. в Укр. Залі. Проситься всіх членів прибути. — А. Левонюк, секр.

ПОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, Відд. 8, повідомляє всіх своїх членів, що з причин Свят Йордану 19 ц. м., відложено наші збори на день 26-го січня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в залі Клюбу при 13 Вашінгтон Стр. Просимо всіх членів явитися, бо буде вибір делегатів на Конвенцію УНСоюзу. Довгуючі члени хай вирівняють свої вкладки. Принимаємо нових членів без вступного. — П. Гарасимів, предс., В. Мандзій, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Відділ 114, ім. св. Володимира, повідомляє своїх членів, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 12,30 по пол., в парохіяльній залі св. Володимира при 2250 В. Кортез вул. На порядку: Звіти членів уступаючої управи та Контрольної Комісії, вибір керуючих органів на діловий 1958 рік і вибір делегатів на Конвенцію УНСоюзу. З огляду на важкість справ, приявність усіх членів є обов'язкова. Якщо на визначений час не явиться, приписана статутом, потрібна скількість членів, тоді Загальні Річні Збори відбудуться о годину пізніше при всякій скількості приявних і будуть правосильними. — М. Нікольс-Ткачук, голова, В. Бережан, секр.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. — Тов. ім. Т. Шевченка, Відд. 64, повідомляє своїх членів, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в суботу 25 січня 1958 р., о год. 7-ій веч., в домі п. Вінярського при Мейн Стріт. На порядку: звіти і вибір нової управи. Всі члени обов'язково повинні прибути на ці важні збори. По зборах з заплановане скромне прийняття. — Лопушняк, предс., Вінярський, касир, Бурний, фін. секр.

ВІННІПЕГ, МАН. — **Загальні Річні Збори** Відділу 445 ім. Т. Шевченка відбудуться в неділю 2 лютого 1958 р. в домівці УНО 935 Мейн Ст., о год. 2,30 по пол. Проситься членів взяти участь в цих зборах, на яких будуть подані звіти управи і Контр. Комісії з діяльности за 1957 рік, та вибір нової управи. В зборах візьме участь голова контролюр інж. В. Коссар, який подасть інформації про працю Відділів УНСоюзу в Канаді. — Д. Ріпак, голова, М. Коваль, фін. секр.

ШИКАГО, ПІВДЕНЬ, ІЛЛ. — Управа 176 Відд. ім. Т. Шевченка, повідомляє усіх своїх членів, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 4-ій по пол., в приміщенні Укр. Дому під ч. 966 Іст 93-ій вул., с до полагодження багато справ, тому проситься членів про обов'язкову участь. На випадок, коли більшість членів не з'явилася б на час, то збори відбудуться на одну годину пізніше, без огляду на число присутних членів. — Гр. Чомко, голова, І. Фургаль, секр.

МАЯМІ, ФЛА. — Річні Загальні Збори Відд. 368 ім. Миколи Лисенка відбудуться 26 січня 1958 р., о год. 4-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі, 3938 Н. В. 17-та Евню. З уваги на дуже важні справи, присутність усіх членів обов'язкова. Якщо в год. 4-ій не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться годину пізніше без огляду на скількість присутніх. — В. Подубинський, голова, М. Демчина, касир, Б. Остапюк, секр.

ТИММИНС, ОНТ. — Управа Відд. 456, повідомляє членів, що **Річні Збори** відбудуться 26-го січня 1958 р., о год. 2-ій по пол. в парафіяльній залі Св. Юрія, під ч. 222 Сідор Стріт, Савт. Просимо членів прибути на час. На порядку: вибір нової управи на 1958 рік і багато інших, важних справ до полагодження. Просимо всіх членів прибути на час. — М. Галайда, В. Воркевич.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Сестр. Благовіщення, Відд. 125, повідомляє членів, що **Річні Збори** відбудуться 26 січня, о год. 1,30 по пол., при 841 Н. Вестерн Евню, ІІ-ий поверх. Порядок: звіти управи, вибір управи і делегатів на Конвенцію УНСоюзу. Проситься членів обов'язково прийти на ці збори. Перед зборами від год. 12, члени можуть платити свої вкладки. — І. Подола, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Бр. св. о. Николая, Відд. 106 повідомляє своїх членів, що **Річні Збори** відбудуться 26 січня 1958 р., о год. 1-ій по пол. Від год. 11,30 перед пол., члени можуть платити свої вкладки. На порядку: звіт управи і Контрольної Комісії за 1957 рік, вибір нової управи на 1958 рік. Також буде вибір делегатів на Конвенцію УНСоюзу. Тому, що є важні справи до полагодження, просимо усіх членів обов'язково прибути на ці збори. — Я. Коцовський, предс., М. Попіль, касир, Г. Дацків, фін. секр.

БЕЙОН, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, Відд. 213 повідомляє членів місцевих і позамісцевих, що **Надзвичайні Річні Збори** відбудуться 25 січня 1958 р., о год. 7-ій веч., в УНДомі при 35 В. 19 Стр., тому, що 14-го січня, коли мали відбутися наші річні збори, падав сильний дощ і не була відповідна кількість членів, збори перенесено на 25 січня. Проситься всіх членів прибути і вислухати звіту фін. секретаря і Контр. Комісії та вибрати уряд на 1958 рік. Неприсутній член буде підлягати карі, що річні збори ухвалять. Довгуючі члени хай вирівнюють свої вкладки. — В. Солій, предс., М. Данько, касир, А. Барабаш, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Відд. 131 ім Андрея Шептицького, повідомляє своїх членів, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 1-ій по пол., в домівці СУМА, кімната Юного СУМА при 2457 Вест Шикаго Евню. Участь членів обов'язкова. Коли б у приписаному часі не з'явилася відповідна кількість членів, то Загальні Збори відбудуться пів години пізніше, в тому самому дні і в тому самому приміщенні, — Управа.

ГУДСОН, Н. Й. — Бр. ім. св. Посафата, Відд. 477, повідомляє своїх членів, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 12-ій в пол., в залі укр. кат. церкви св. о. Николая. На порядку: звіт з діяльности і вибір нової управи на 1958 рік. — П. Сиротюк, заст. предс., М. Драгущак, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — **Річні Збори** Т-ва ім. Симона Петлюри, Відд. 189, відбудуться в неділю 26 січня ц. р., о год. 6 веч., в Гор. Клюбі при 847 Н. Френклін вул. Порядок: звіти управи за минулий рік та вибір управи на 1958 рік. Проситься членів обов'язково прибути, якщо на означений час не явится відповідна кількість членів, збори відбудуться о одну годину пізніше. — Т. Тещук, голова, П. Котельницький, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. — Сестр. Любов, Відд. 177, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в церковній залі, ріг Публік Стр. Проситься всіх членів прийти на збори, бо буде вибір делегата на Конвенцію УНСоюзу і інші важні справи до полагодження. — І. Лаба, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Тов. Запорозька Січ, Відд. 388, повідомляє своїх членів, що **Річні Збори** відбудуться в неділю 26 січня 1958 р., о год. 1-ій по пол. в У. Н. Домі при 4 Ворд Стр. Проситься всіх членів прийти, бо буде звіт управи і вибір нової управи на 1958 рік. — Управа.

НЮ БРОНСВИК, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, Відд. 353, повідомляє своїх членів, що **Річні Збори** відбудуться в суботу 25 січня 1958 р., о год. 7-ій веч., в укр. параф. залі під ч. 21 Гвілдень Стр. Проситься членів прибути на ці важні збори, бо буде вибір нового уряду на 1958 рік, як також вибір делегата й його заступника на Конвенцію УНСоюзу. Довгуючі члени мають вирівняти свої вкладки. — П. Литвин, предс., І. Давидюк, касир, Н. Василюк, секр.

ЕМГЕРСТ, МАСС. — Річні і місячні збори Відд. 199 відбудуться 26 січня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в домі П. Ковба 398 Нортгемптон Рд. На порядку: звіт управи та вибір управи на 1958 рік і можливість злуки нашого Відділу з другим, щоб вибрати делегата на Конвенцію УНСоюзу. Взиваються членів, щоб приєднали нових членів до нашого Відділу, щоб ми змогли досягнути до числа 75 членів. — Управа.

СКРЕНТОН, ПА. — Відділ 123, повідомляє своїх членів, що **Річні Збори** відбудуться 26-го січня 1958 р.; зараз по Службі Божій, в залі церковній. Всі члени повинні явитися на ці збори, бо буде звіт контролі і також вибір уряду на 1958 рік. — М. Іванців, предс., Т. Назар, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Повідомляється членів Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 234, що **Річні Збори** відбудуться в суботу 25 січня 1958 р., о год. 7-ій веч., в УНДомі, 214 Фултон вул. На порядку: звіт управи за минулий рік, та вибір нової управи на 1958 рік. На збори проситься прибути всіх членів, тих, що платять і тих, що не платять до запомогового фонду Відділової каси. — І. Іваник, фін. секр.

ГАРТФОРД, КОНН. — Управа Братства св. Івана Хрестителя, Відд. 277, подає до відома членів, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в неділю, 26 січня 1958 р., о год. 2-ій по пол., у домівці Укр. Амер. Гор. Клюбу при 53 Вітмоpe Стр. На порядку зборів: звіти управи, звіт Контрольної Комісії, прийняття рахунків за діловий рік, вибір Управи та Контрольної Комісії й опікунів хворих, постанови для добра Т-ва. По Річних зборах відбудуться сейчас місячні Збори відділу, на яких будуть вибрані делегати на Конвенцію УНСоюзу. Того ж дня, по виборі делегатів відбудуться збори каси хворих. По звіті управи каси хворих, буде вибір трьох членів до управи каси хворих. Побір вкладок від год. 1-шої по пол. і по Зборах. Управа Відділу просить членів масово явитися на Збори. Постанови які западуть на Зборах будуть обов'язувати всіх членів Відділу. — Управа.

Посмертна Згадка

АННА ГУМИЦЬКА, довголітня членка УНСоюзу і Тов. Запорожська Січ, Відд. 367 в Рачестері, Н. Й., померла 13 січня 1958 р., проживши 59 років. Покійна родилася 1898 р. у Глібовичах Великих, повіт Бібрівка, Західна Україна. Полишила у смутку мужа Івана, сестру, сина Теодора, невістку Анну і 4 внуків. Похорон відбувся 17 січня 1958 р. з пох. заведення до Церкви Св. Йосафата і на цвинтар Голі Сепулкер, при участі родини, знайомих і членів. — В. ІП П.!

В. Попович, секр.

Для Дітей й Молоді

Абетка	в кольорах	.60
Вітрового батька торба	казки	1.00
Як Панас на узліссі кізку пас	І. Наріжна	.75
Жучок-щербачок	Л. Полтава	.65
Княжа слава	А. Лотоцький	1.00
Козацька дитина	В. Бандурак	.50
Листочки-Платочки	упорядкувала М. Юркевич	.40
Лис Микита	І. Франко	.50
Лис Микита	розкішне видан. з ілюстр., Е. Козака	2.50
Медовий Телесик	віршована казка — Р. Завадович	.40
Наша Хатка	оповідання — І. Савицька	1.50
Осінь	М. Юркевич	.70
От собі сторійки	Р. Кіплінг	.35
Переполох	Р. Завадович	.50
Під Корсунем	оповідання для молоді — А. Кащенко	.45
Попелюшка	казка для дітей	.50
Про горобця славного молодця	Ю. Сірий	.20
Сойка-Штукарка	Р. Завадович	1.00
Українські народні казки	упорядкувала О. Іваненко	2.00

Замовляти:

"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 3999. Дивний ворог.

Коли шукачі пригод боролися за своє життя, відчинилися інші двері, і прибуло підкріплення...

Аж тоді вони побачили тих, що їх атакували: гидких небезпечних потвор із скуйовдженим волоссям і вилізлими бровами... потвор, які не мали жадної подібности до цивілізованої людини!

РОЗШУКИ

Григорій Мачула пошукує **ІГОРЯ ВАСИЛЕВИЧА ПИЛИПЕНКА.** Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу: Gregor MACHULA, 107 Lisgar Ave. Winnipeg 4, Man., Canada

п. СТЕФАНІЮ БЕРЕЗА з донькою ОРИСЕЮ пошукує Ярослав Береза з Австралії. Зголошення: АЛЕКСАНДЕР БАЛАНДЮК, 78 Henry Street, Hartford, Conn.

Пошукую дочку ТАМАРУ ШУЛІКОВСЬКУ, бувшу студентку медицини, народжену в Підгайцях (Волинь) 6. березня 1923 р. Правдоподібно проживає в околицях Ню Йорку. Хто знав би про її місце перебування, прошу писати на адресу: Микола Шуліковський, 173a New Works Rd., Low Moor, Bradford, York's, Gr. Britain.

Пошукую ІВАНА НАГОРНЯКА, маю для нього вістку зі старого краю. Іван Нагорняк походить з Городенського повіту, село Торговиця. Хто знав би про нього, або він сам, прошу голоситись на таку адресу: M. Wyshynski, 538 W. Wrightwood Ave., Chicago 14, Ill.

ПОШУКУЮ Петра Лозюка із села Яворів, повіт Турка над Стриєм. Маю відомість із його села. Прошу писати до Nicholas Kanazewich, 55 Virginia Ave., Johnson City, N. Y..

ПОШУКУЮ сестру Марію уроджену Гринків з села Новиця, пов. Калуш, яка приїхала зі мною до Америки в 1914 році. Її замужне прізвище: Іванчук або Хвищук. Мала 5-ох братів і дві сестри. Була вістка, що остання перебувала в New Haven, Conn. Хто знає про її адресу або вістку про неї, прошу писати до: Julian Hrynkiw, 8906 Grandville, Detroit 28, Mich.